

Yeni Sinsiyet'in Kokmuş Tuz Çeşitlemesi

Bugün, Yeni Sinsiyet'in¹ yarım asır boyunca projelendirdiği “mezalim” ortamının içindeyiz ve gündelik yaşamımızın her ânında bu ortama maruz kalıyoruz. Yeni Sinsiyet'in “mezalim” ortamını sürdürülebilir kılmak için bulduğu son çözüm formülünü, yani ‘haksızlık yordamı’²ni her alanda var gücüyle uyguladığını görüyoruz ve bu gaddarlığa tarihsel açıdan tanık oluyoruz. Yeni Sinsiyet'in yandaş-paydaş etkileşimleriyle kalabalıklaştırdığı ‘biz’ söyleminin³ cehalet hizmetkârları da ‘melanet ortamı’na ramak kaldığını⁴ sezmelerine rağmen, seve seve, bile isteye, ‘haksızlık yordamının gönüllüleri’ sıfatıyla, telafisiz ve muazzam bir kötücüllüğün “son bütünleyicileri” olmak için sıraya girmişler.

Peki, Yeni Sinsiyet'in haksızlık yordamı nasıl yürürlüğe ya da dolaşıma sokulmuştur? Büyük bir yalan çeşitlemesi, nasıl olmuştur da gündelik yaşam dilindeki “Günaydın”lar veya “Merhaba”lar gibi yaygınlaşmıştır?

Mezalim ortamını kalabalıklaştıran niceliksel birlikteliklerin (yandaş-paydaş etkileşimlerinin) temel bileşeni “hakikate ihanet”tir. Bu noktada, “Yeni Sinsiyet” tanımlamasıyla işaret etmeye çalıştığımız niteliksel çelişkiye benzer bir başka çelişkinin geçer akçe kılınması söz konusudur; “Karakter aşınması, hilebazlık, yalancılık ve dönneklik” gibi kişilik bozuklukları veya olumsuzluklar, tipoloji dediğimiz kapsamla kök-

ten çelişmektedir. Bu çelişkiden ortaya çıkan karşıtlık, anakronik bir görüngünün yansımalarıyla birlikte “fetbaz” bir algıya dönüştürülmüştür. Haksızlık yordamındaki çeşitlemelerin temelinde ‘yangın çıkaran itfaiyeci’ rolü ve bu rolün hakikate olan tarihsel ihaneti birincil strateji olarak kullanılmıştır. Maalesef bu strateji, gelecekte de “tarihsel bir avadanlık” olarak kullanılacaktır ve anakronik hayaletler retorik arsızlığıyla birlikte cehalet alanında salınmaya devam edecektir.

Mezalim ortamına karşı durarak direnen kalb ve vicdan sahibi -sahici- insanların hakikate ve töze her temasını, anlamın her imlenişini, yani her haklılık inadını, dirayeti, mezalim ortamının sürdürülebilirliği açısından ‘zulüm fırsatları’ olarak gören Yeni Sinsiyet, “*Sorunları fırsatlara çeviriyorum, pislği temizliyorum!*” retorığının gaddar önlemleriyle haksızlık yordamını yürürlüğe sokmuştur. Bu yordamın vitrini için gereken söylem üretiminde Yeni Sinsiyet’in ikmal edip geliştirdiği kültür endüstrileri⁵, hiç durmayan birer makine, birer fabrika, birer maden, birer şantiye gibi çalışmışlardır. Bu kesim, cehalet ortamından elde ettikleri hileli seçkinliği kaybetmemek adına, Yeni Sinsiyet’in mezalim vitrini için gereken endüstriyel çalışmaya sabah akşam “retorik arsızlığı” taşımışlardır. Kültür endüstrilerinin tüm uzantıları podyumlarda, göz alıcı ışıkların altında, şilt ve plaketerle, kameraların önünde ve mikrofonların arkasında, Yeni Sinsiyet tarafından defalarca, üst üste ödüllendirilmiştir. Bu ödüllendirmenin sembolik de olsa bir kazanım ya da artı değer olarak görülmesi, mezalim ortamını tümünden kabullenmek anlamına gelir. Çünkü mevcut ödüllendirme, kalb ve vicdan sahibi insanları cezalandırarak -icabında teker teker, acımasızca öldürerek- gerçekleştirilmiştir. Yeni Sinsiyet’in izlediği yordam, kalb ve vicdan sahibi insanları cezalandırıp yandaş-paydaş etkileşimlerinin önündeki engelleri kaldırmak ve cehalet ortamını niceliksel olarak kalabalıklaştırmaktır. Kültür endüstrilerinin ego-santrik balonlarıyla kalabalıklaşan Yeni Sinsiyet’in podyumları, her geçen gün bir başka toplu fotoğrafta aynı müstehzi endamları pozlamaktadır.

Sonuçta, Yeni Sinsiyet, adalet ve güzellik duygusu taşımayan gaddar bir haksızlık yordamının hâkim hukuka dönüşmesi için var gücüyle stratejiler geliştirmektedir ve bu stratejileri de ‘yangın çıkaran itfaiyeci’ rolünün ‘oyun kurucu’ meziyetleriyle planlamaktadır. Kokmuş tuz çeşitlemesi, işte, böyledir: Yürürlükteki haksızlık yordamına “şaşırmayan” herkes, amaçlanan melanet ortamından “pay” kapmanın vicdansız beklentisiyle nefes almakta ve Yeni Sinsiyet’in stratejik tezgâhlarıyla birlikte sabah akşam garaz beslemektedir.

Bu vicdansız beklenti ve ayrıcalıklı hırs, insanlığın sonu ya da eşyaya dönüşmenin başlangıcı değilse nedir?

Zafer Yalçınpınar

11 Mayıs 2015

¹ Bkz: “Yeni Sinsiyet ve Bazı Enstrümanları”, 2010, <http://zaferyalcinpinar.com/i21.html>

² Bkz: “Yeni Sinsiyet’in Haksızlık Yordamı”, 2014, <http://bit.ly/haksizlik>

³ Bkz: “Yeni Sinsiyet Tipolojisi’nin ‘Biz’ Söylemi ve Retorik Arsızlığı”, 2010, <http://zaferyalcinpinar.com/i22.html>

⁴ Bkz: “Yeni Sinsiyet’in İkbâl Ezberi”, 2012, <http://zaferyalcinpinar.com/i29.html>

⁵ Bkz: “Yeni Sinsiyet’in Seçkinlik Arayışı”, 2011, <http://zaferyalcinpinar.com/i23.html>